

ಮಂತ್ರದಂಡವಿದೆ? ಕ್ರಮಿನಾಶಕ ಹಾಗಿರಲಿ, ದಿನನ್ನಕ್ಕೆ ಉಪಯೋಗಿಸುವ ಅರಿಸಿನ ಕೂಡಾ ಇಲ್ಲ. ಮತ್ತೊಂದು ಮಾಲೆ ಸೇರಿ ಮಗುವನ್ನ ಮಡಿಲ್ಲಿ ಮಲಗಿಸಿಕೊಂಡೇ ರಾತ್ರಿ ಕಳೆದಿದ್ದರು ದಂಪತ್ತಿ. ಬೆಳಗ್ಗೆ ಇರುವೆಗೂಡಿಗೆ ಕುದಿನೀರು ಹುಯ್ಯು, ‘ಇವತ್ತು ಏನಾಗಲ್ಕಿಳ್ಳ’ ಎನ್ನುವ ಕುರುಡು ನಂಬಿಗೆ. ಅವತ್ತು ರಾತ್ರಿ ಇರುವೆಗಳು ಕಾಡಿಸದ್ದಿರು, ಹೊರಗಿನ ಸದ್ಗುರು ಕ್ರಮೇಣ ಅಭ್ಯಾಸವಾಗಿದ್ದರೂ, ಒಂದು ಹೋತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಎಚ್ಚಿತ್ತ ನರ್ಮದಾ ಮಗನನ್ನ ಬಳಸಿದರೆ ಮಗುವಿನ ಮೈ ಬಿಸಿಯಾಗಿದೆ. ಹೌಹಾರಿತ್ತು ಜೀವ.

“ಎದ್ದೇಣ್ಣೇ, ದೀಪ ಹಚ್ಚಿ...”

“ಎನಾಯ್ತೇ?”

“ನೋಡಿ, ಮಗೂಗೆ ಜ್ಞರ ಬಂದಿರೋ ಹಾಗಿದೆ.”

ಲ್ಯಾಂಪ್ ಬೆಳಗಿಸಿದ ರಾಜೀವ ಮಗುವಿನ ಹಕ್ಕೆ ಮುಟ್ಟಿ ಖಾತರಿಪಡಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದು. ‘ಮಗುವಿಗೆ ಜ್ಞರ ಬಂದಿದೆ’ ಅನ್ನುವ ಸುಧಿ ಹರದಿದರೆ ನಾನಾಥಗಳು ಬಿಕ್ಕಿಕೊಳ್ಳುತ್ತವೆ. ಈಗ ಜ್ಞರ ಅಂದರೆ ಬೇರೆ ಜ್ಞರ ಅಲ್ಲ, ಶೀತ ಅಂದರೆ ಬೇರೆ ಶೀತವಲ್ಲ. ಎಲ್ಲಾ ಜೊಡಕೆಯಾಗಿರುವುದು ಮುಟ್ಟಿ ಮುರಿಯುತ್ತಿರುವ ಕಾಯಿಲೆಯಿಂದಿಗೆ. ಏನು ಮಾಡಬೇಕು? ಯಾರಿಗೆ ತಿಳಿಸಬೇಕು? ಭಾಜ್‌ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಿಲ್ಲದೆ ಮಕ್ಕಳ ಆಟದ ಸಾಮಾನಿನ ಹಾಗಾಗಿದೆ ಮೊಬೈಲು. ಮನೆಯವರನ್ನು ಸಂಪರ್ಕಿಸುವ ಯಾವ ಮಾರ್ಗವೂ ಕಾರ್ಡಿಸುತ್ತಿಲ್ಲ, ಸ್ಕೂಲ್ ಹೋಗಿರುವುದೋಂದನ್ನು ಬಿಟ್ಟರೆ. ಆದರೆ, ಯಾರೊಡನೆಯೂ ಸಂಪರ್ಕ ಬೆಳೆಕಬಾರದೆನ್ನುತ್ತದೆ ಕಟ್ಟುಪಾಡು. ನಾವೇನು ಮನುಷ್ಯರಾ ಅಥವಾ ಮೃಗಳಾ? ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಕೂತಿದ್ದ ನರ್ಮದಾ ಅಕ್ಕರಳೆ ಕಂಬಿಸುತ್ತಿರ್ದಾಳ್ಳಿ.

“ಕೊರೊನಾ ಗೆರೊನಾ ಇಲ್ಲಿಕ್ಕಿಳ್ಳ, ಅಲ್ಲೇಣ್ಣಿ!” ಎನ್ನುವಾಗ ಅವಳ ದನಿಯ ನಡುಕ ಇವನ ಮೈಯಲ್ಲೂ ಹೊಕ್ಕು ಭಿತ್ತಿಯ ಅಲೆಗಳನ್ನುಭಿಸಿತು. ಯಾರೂ ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುವವರಿಲ್ಲದ ತಪ್ಪಿಲಿಗಳಂತೆ ಇಲ್ಲೇ ಅಂತ್ಯವಾಗಿಬಿಡುತ್ತೇಯೋ? ಮೂರು ದಿನಗಳ ಹಿಂದೆ ಬಾಡಿಗೆ ವಾಹನದಲ್ಲಿ ಬಂದಿದ್ದು ಕಂಡನಿಗೆ ಮುಖುವಾಯಿತಾ? ವಾಹನದೊಳಗೆ ಕ್ರಮಿನಾಶಕ ಸಿಂಪಡಿಸಿ ಸೂಕ್ತ ಮನ್ನೆಚ್ಚಿರ್ಕೆ ವಹಿಸಿದ್ದೇನೆಂದು ದ್ಯುವರ್ವಾ ಹೇಳಿದ್ದು. ಇವರು ನಂಬಿದ್ದು. ಅವನಿಗೂ ಅಪರಿಚಿತರ ಕುರಿತು ಸಂದರ್ಶಕ ಇಲ್ಲೇ ಇರುತ್ತದೆಯಲ್ಲವೇ? ಅವನ್ನಾಕೆ ಸುಳ್ಳ ಹೇಳುತ್ತಾನೆ? ಮಗುವನ್ನು ಡಾಕ್ಟರ ಹಕ್ಕಿರ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಬೇಕೆಂದರೂ ಅಣಿನ ಮುಂದೆ ಶೈಯೊಡ್ಡಿ ನಿಲ್ಲಬೇಕು. ಕೇಳುವ ಹಕ್ಕಿದೆ. ಕೇಳುವುದರಲ್ಲಿ ತಪ್ಪಿಲ್ಲ. ಆದರೆ, ಕೊಡುವವರ ಆಂತರ್ಯ ಏನಿರುತ್ತದೆಯೋ? ದುಡ್ಡಿನ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡರೂ ಅಸ್ತ್ರತೀಗೆ ಹೋಗುವ ಬಗೆ ಹೇಗೆ? ಯಾರು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಾರೆ? ರುಲ್ಲನ್ನ ಬೆವರಿ ಹೋದ ರಾಜೀವ. ಖಾಸಿಗಿ ಅಸ್ತ್ರತೀಗಳಲ್ಲಿ ಕೊರೊನಾ ಅಂದರೆ ಲಕ್ಷ್ಯಲಕ್ಷ್ಯಗಳ ಇಚ್ಛ. ಹೆತ್ತವರಿಂದ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಬೇರೆಪಡಿಸಿ ಚಿಕಿತ್ಸೆ. ತಮಗೂ ಅಮರಿಕೊಂಡಿದ್ದರೆ? ಸರ್ಕಾರಿ ಅಸ್ತ್ರತೀಯೇ ಇರಲಿ, ‘ಬೆಡ್ ಹಿಂಲಿ ಇಲ್ಲ’ ಎಂದು ಒಂದು ಕಡೆಯಿಂದ ಮತ್ತೊಂದು ಕಡೆಗೆ ಹತ್ತಾರು ಅಸ್ತ್ರತೀಗಳಿಗೆ ಅಲೆದಾಡಿದ ನಾನಾ ಕಡೆಗಳನ್ನು ದೂರದಶನ ಕಣ್ಣೆದುರು ತರೆದಿಟ್ಟಿದೆ. ದೋಡ್ಡ ಸಿಟಿಗಳಲ್ಲಿ ಹಿಂಗಾದರೆ ಹಳ್ಳಿಗಳ ಕಡೆಯೇನು? ‘ಹಳ್ಳಿಗಳ ಕಡೆ ಸುಳಿಯಬೇಡಿ’ ಎಂದು ಇದಕ್ಕೇ ಹೇಳುತ್ತಿರುವುದಾ ಹಳ್ಳಿ ಮಂದಿ? ತಪ್ಪೇನಲ್ಲ...

“ಏನು ಮಾಡೋಬ್ಬಿ?” ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದಾಳೆ ಹೆಂಡಪಡಿ.

“ಎನಾಗಲ್ಲ ಸುಮಿಸು. ನಿನ್ನ ಮಳೆ ಬಂದಿಲ್ಲಿನೇ? ಥಂಡಿ ಗಾಳಿ ಬಿಸ್ಸಿತ್ತು. ಅದಕ್ಕೇ ಬಂದಿಬೇಕು ಜ್ಞರ...”

ಕರವಸ್ತು ಒದ್ದ ಮಾಡಿ ಹಕ್ಕೆಯ ಮೇಲಿರಿಸುತ್ತಾ ರಾತ್ರಿ ಕಳೆದರು ದಂಪತ್ತಿ. ಏನು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು